

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי ליאוניד (אריה) קלמנסון ז"ל

בן מאיה ואנטולי

נולד בברית המועצות

בתאריך כ"ד בשבט תשי"ח, 14/2/1958

התגייס באוגוסט 1976

שרת בחטיבת גולני

נפל בעת שירותו

בתאריך ט' באדר תשל"ז, 27/2/1977

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 4 שורה: 8 קבר: 6

הותיר אחריו הורים ואחות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן אנטולי ומאיה. נולד ביום כ"ד שבט תשי"ח (14.2.1958) בעיר יאלטה שבברית המועצות. בשנת 1972 עלתה המשפחה לישראל והשתקעה בירושלים. ליאוניד כבר הספיק ללמוד שבע שנים בבית ספר בעיר הולדתו. מגיל צעיר סבל ממחלות. ובייחוד הציקה לו מחלת האסטמה. ליאוניד סבל מן היחס העוין אליו. אל הילד היהודי. שבא לגילוי בהתנכרות ובהערות אנטישמיות. כל אלה השפיעו עליו ותרמו לאי יכולתו לקשור קשרים עם אנשי סביבתו. סבלו כיהודי, עורר בליאוניד את התשוקה לעזוב את הגולה ולעלות לארץ ישראל. "אם לא נעלה לארץ", נהג להטיח בפני הוריו, "אבריח לבדי את הגבול לישראל". ה"איומים" של הנער השפיעו והמשפחה נענתה לבסוף להפצרותיו.

בירושלים למד ליאוניד בבית הספר התיכון "דנמרק" במגמה ריאלית ביולוגית. לצערם של הוריו נשאר ליאוניד גם פה ילד מופנם. סגור, עצוב ואף מדוכא קצת. לא התחבר אל חבריו לספסל הלימודים ולא יצא לבילויים עליזים. כל עולמו היה הקריאה בספרים, שהיו חבריו הטובים ביותר. עם היותו טיפוס של אידיאליסט ורומנטיקן הצטיין במקצועות הפיסיקה והמתמטיקה. כן אהב מוסיקה - קלסית וגם פופ. השתעשע עם

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חיות בית. יותר מכל אהב את ישראל - העם והארץ - וחלם לשרת את מולדתו, בבוא היום, בעמדות המסוכנות ביותר.

אולם, ההגשמה והמציאות היו קשות הרבה יותר מן החלום שחלם ליאוניד בבדידותו. כאשר הגיע, באוגוסט 1976, מועד גיוסו לצבא הסדיר, ידע להסתיר את מחלת האסטמה שקיננה בו בעבר, כדי שדבר לא יפריע לו להתקבל לחטיבת גולני.

את שלב א' של הטירונות עשה במאמצים רבים, ובלי להתלונן. לאחר מכן נשלח זמנית לקורס חובשים ועמד בו בהצטיינות. בשלב ב' של הטירונות נשבר גופנית ונפשית והוא לא עמד בלחצים - מה גם שעתה הופרד ממעט הידידים שרכש במשך השירות הראשון. ביום ט' באדר תשל"ז (27.2.1977) נפל בעת שירותו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין שבהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ואחות.